

Nr 32.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken; given Stockholms slott den 21 januari 1921.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

GUSTAF.

Birger Ekeberg.

Förslag

till

LAG

om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

Härigenom förordnas, att 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Den, som — — — — — dessa varuslag.

Med ansökan skola följa:

avbildning av märket på fast papper i tre exemplar om högst tio centimeters höjd och femton centimeters bredd;

två till märkets tryckning tjänliga stampar (klichéer) av samma storlek som avbildningarna;

femtio kronor i ansökningsavgift; samt

femtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken avgift återbetalas, därest ansökningen ej leder till registrering.

Är fråga — — — — — till registreringsmyndigheten.

Har ansökan — — — — — av varumärket.

9 §.

Skyddet för — — — — — sista förnyelsen.

Vill någon låta förnya registrering, ingive eller insände, på sätt i 3 § sägs, skriftlig ansökan därom och bifoge i ett exemplar sådan avbildning, som där föreskrives, jämte tio kronor i ansökningsavgift och femtio kronor i avgift för den förnyade registreringen och dess kungörande, vilken sist-

nämnda avgift återbetalas, därest ansökningen ej bifalles. Har märket varit registrerat för annan än den, som begär förnyelsen, skall jämväl sökandens rätt till märket styrkas.

Förnyelse skall — — — — — omförmälda intyg.

Finner registreringsmyndigheten — — — — — i 5 §.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, men äger ej tillämpning å ansökan om registrering eller å ansökan om förnyelse av registrering, som inkommit till registreringsmyndigheten före lagens ikraftträdande.

---

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 7 januari 1921.*

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anförde chefen för justitiedepartementet statsrådet Ekeberg:

»Enligt 3 § i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken skall vid ansökning om registrering av varumärke fogas fyrtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, och enligt 9 § i samma lag skall vid ansökning om förnyelse av registrering av varumärke fogas tio kronor i registreringsavgift.

Med underdånig skrivelse den 16 oktober 1920 har patentlagstiftningskommittén till Eders Kungl. Maj:t inkommit med förslag till lag om ändrad lydelse av nyss berörda paragrafer i varumärkeslagen, vilket förslag avser att bereda patent- och registreringsverket ökade inkomster av varumärkesregistreringen genom dels höjning av avgifterna för registrering och förnyad registrering till, i båda fallen, femtio kronor dels och införande av särskilda ansökningsavgifter, utgående med femtio kronor vid ansökning om registrering och tio kronor vid ansökning om förnyelse av registrering.»

Föredraganden lämnade härefter en redogörelse för innehållet i kommitténs framställning, vilken skulle såsom bilaga (bilaga B) fogas vid detta protokoll, samt anförde vidare:

»Den 8 november 1920 har Eders Kungl. Maj:t anbefallt dels kommerskollegiet, efter hörande av de myndigheter, sammanslutningar och andra,

som kollegiet kunde finna lämpligt, dels ock patent- och registreringsverket att avgiva yttrande i ärendet. De sålunda infordrade utlåtandena hava numera inkommit.

Kommerskollegiet har i sitt utlåtande anfört:

*Kommers-
kollegiet.*

Över förslaget hade kollegiet anhållit om yttranden från lantbruksstyrelsen, handelskamrarna i riket, fullmäktige i järnkontoret, Sveriges industriförbund, Sveriges kemiska industrikontor, Sveriges hantverksorganisation samt Sveriges köpmannaförbund. Lantbruksstyrelsen och samtliga nämnda sammanslutningar, med undantag av handelskamrarna i Visby och Örebro, hade inkommit med yttranden.

Av dessa yttranden framginge, att lantbruksstyrelsen och nämnda representationer för olika grenar av näringslivet icke rest några invändningar mot förslaget, utan syntes allmänt anse en sådan höjning som den ifrågasatta vara under nuvarande omständigheter ofrånkomlig. Ehuru väl från några håll framförts betänkligheter mot de föreslagna avgifternas storlek, hade dock dessa i flertalet av de avgivna yttrandena lämnats utan anmärkning.

För egen del funne kollegiet de av kommittén förebragta skälen för en höjning av varumärkesavgifterna vara övertygande. Mot de av kommittén föreslagna ansöknings- och registreringsavgifterna syntes, med hänsyn till de kostnader, varmed registreringsmyndigheten för närvarande torde vara nödsakad att räkna, ingenting vara att erinra.

På grund av det sålunda anförda har kommerskollegiet tillstyrkt kommitténs föreliggande förslag.

Patent- och registreringsverket anför i sitt utlåtande:

*Patent- och
registrerings-
verket.*

I det underdåniga utlåtande ämbetsverket avgav den 21 november 1919 i anledning av kommitténs förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i 1884 års patentförordning hade ämbetsverket uttalat, att för det dåvarande utgående avgifter för bestridande av kostnaderna för varumärkes- och mönsterregistreringen torde vara ungefärligen tillräckliga. Efter avgivandet av berörda underdåniga utlåtande hade ämbetsverkets utgifter avsevärt stegrats, beroende huvudsakligen på höjda dyrtidstillägg åt befattningshavare i ämbetsverket samt ökade kostnader för publikationer och kungörelser. Utgiftsökningen berörde även kostnaderna för varumärkesregistreringen.

På grund av de skäl kommittén anfört funne ämbetsverket en höjning av varumärkesavgifterna vara fullt berättigad.

Fördelningen av de förhöjda avgifterna hade av kommittén föreslagits skola utgå på följande sätt. Vid första ansökningen om registrering skulle erläggas en ansökningsavgift av 50 kronor samt 50 kronor utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken sistnämnda avgift återbetalades, därest ansökan ej ledde till registrering. Vid ansökan om förnyelse av registrering skulle erläggas 10 kronor i ansökningsavgift och 50 kronor för den förnyade registreringen och dess kungörande, vilken sistnämnda avgift återbetalades, därest ansökningen ej bifölles. Denna fördelning syntes ämbetsverket ej vara lämplig.

För närvarande återbetalades, därest ansökningen ej bifölles, hela den avgift, 40 kronor, resp. 10 kronor, som enligt gällande rätt skulle åtfölja ansökan om registrering resp. förnyelseansökan, på den grund att avgiften i lagen betecknades såsom en avgift för registreringen och dess kungörande. Ämbetsverket delade kommitténs uppfattning, att den nuvarande avgiftsfriheten för ansökningar, vilka ej ledde till registrering, icke borde bibehållas, men ansåge, att ansökningsavgiften borde sättas lägre än registreringsavgiften även vid ansökningar om första registreringen. Vid bifall till kommitténs förslag skulle en registreringssökande, vars ansökan ej bifölles, få vidkännas samma kostnad som en patentsökande, vars ansökan ej ledde till patent. Granskningen av en varumärkesansökan förorsakade ämbetsverket i allmänhet avsevärt mindre arbete än granskningen av en patentansökan, och liksom patentansökningar, vilka ej ledde till patent, bleve granskade delvis på bekostnad av dem, som komme i åttjutande av patentskydd (se kommitténs betänkande med förslag till lag om patent m. m. sid. 349), syntes det ej böra möta hinder att registreringsansökningar, som ej bifölles, bleve granskade delvis på bekostnad av dem, som erhöle varumärkesskydd. Då såväl vissa figurbeteckningar, såsom exempelvis lejon, örnar, stjärnor och kronor, som ock en del ord vore särskilt omtyckta såsom varumärken, vore risken för avslag å varumärkesansökningar jämförelsevis stor. Enligt den praxis, som nu följdes, avlättes till registreringssökande, som inlämnade obetalda ansökningar, föreläggande att inkomma med avgift, därvid meddelades, att ansökningen ej underkastats fullständig granskning, men understundom tillades även hänvisning till registreringen hindrande märken. Redan nu mottog ämbetsverket, innan ansökningar ingåves, talrika förfrågningar såväl skriftligen som muntligen angående utsikten för märkesregistrerbarhet, vilka i allmänhet endast besvarades genom meddelande att förhandsupplysningar ej kunde lämnas, men då det vore fullt tydligt, att registrering ej kunde medgivas, lämnades besked därom. Blev

ansökningsavgiften, vilken ej återbetalades, bestämd till så högt belopp som 50 kronor, skulle ämbetsverket säkerligen komma att i ännu högre grad besväras med sådana frågor och vederbörande befattningshavare skulle komma i en ganska obehaglig ställning mellan allmänheten och ämbetsverket. Arbetet å varumärkesavdelningen skulle därjämte komma att förtyngas.

Ansökningsavgiften för första registreringsansökan ansåge patent- och registreringsverket böra sättas till 20 kronor. Registreringsavgiften, som återbetalades i händelse ansökningen ej ledde till registrering, syntes utan olägenhet kunna höjas till 80 kronor.

I fråga om förnyelseavgifterna hade kommittén anfört följande. Kommittén hade funnit det vara oegentligt, att i gällande varumärkeslag avgiften för förnyad registrering vore satt till endast en bråkdel av den ursprungliga avgiften, då denna endast avsåge registreringen och dess kungörande och kungörelse skulle utfärdas även om förnyad registrering. I överensstämmelse med vad som gällde i flertalet främmande länders varumärkeslagstiftning, ansåge kommittén avgiften för förnyad registrering böra vara densamma som avgiften för en ursprunglig registrering, och borde dessutom enligt kommitténs förmenande även för ansökningar om förnyad registrering införas en särskild ansökningsavgift. Mot en avgiftsreglering på sådan grund kunde enligt kommitténs åsikt några betänkligheter icke förefinnas, särskilt i betraktande av att skyddet för ett märke växte i värde med den tid, varunder märket använts, ur vilken synpunkt det till och med skulle kunna ifrågasättas att bestämma högre avgift för förnyad registrering än för en ursprunglig. I anslutning härtill och vad ämbetsverket ovan anfört rörande avgiften för den ursprungliga registreringen ansåge ämbetsverket, att avgiften för förnyad registrering och dess kungörande även borde bestämmas till 80 kronor. Ett antagande av ämbetsverkets förslag borde under den av kommittén angivna förutsättningen medföra en årlig inkomstökning utöver av kommittén beräknade 160,000 kronor av omkring 15,000 kronor.

Mot kommitténs förslag ifråga om lagens tillämplighet å förnyelseansökningar hade ämbetsverket intet att erinra under förutsättning att nu gällande lagbestämmelser ej utgjorde hinder däremot.

På grund av det sålunda anförda har ämbetsverket hemställt, att kommitténs förslag ändrades därhän, att i 3 § »femtio kronor i ansökningsavgift samt femtio kronor, utgörande avgift för registreringen etc.» utbyttes mot »tjugu kronor i ansökningsavgift samt åttio kronor, utgörande avgift för registreringen etc.» ävensom att i 9 § »och femtio kronor i avgift för etc.» utbyttes mot »och åttio kronor i avgift för etc.»

*Departement-
chefen.*

Den utredning, som i ärendet föreligger, synes mig otvetydigt giva vid handen, att en höjning av varumärkesavgifterna, på sätt patentlagstiftningskommittén föreslagit, är av hänsyn till patent- och registreringsverkets medelsbehov väl motiverad. Beträffande de belopp, som i sådant hänseende böra stadgas, finner jag vad patent- och registreringsverket anfört icke innefatta tillräckliga skäl att frångå kommitténs förslag.»

Föredraganden uppläste härefter ifrågavarande förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, vilket förslag var av den lydelse, bilaga A vid detta protokoll utvisar, samt hemställde, att lagrådets yttrande över förslaget måtte, för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål, inhämtas genom utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Ivar Brynolf.

Bilaga A.

Förslag

till

LAG

om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

Härigenom förordnas, att 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Den, som — — — — — dessa varuslag.

Med ansökan skola följa:

avbildning av märket på fast papper i tre exemplar om högst tio centimeters höjd och femton centimeters bredd;

två till märkets tryckning tjänliga stampar (klichéer) av samma storlek som avbildningarna;

femtio kronor i ansökningsavgift; samt

femtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken avgift återbetalas, därest ansökan ej leder till registrering.

Är fråga — — — — — till registreringsmyndigheten.

Har ansökan — — — — — av varumärket.

9 §.

Skyddet för — — — — — sista förnyelsen.

Vill någon låta förnya registrering, ingive eller insände, på sätt i 3 § sägs, skriftlig ansökan därom och bifoge i ett exemplar sådan avbildning, som där föreskrives, jämte tio kronor i ansökningsavgift och femtio kronor i avgift för den förnyade registreringen och dess kungörande, vilken sistnämnda avgift återbetalas, därest ansökningen ej bifalles. Har märket varit

registrerat för annan än den, som begär förnyelsen, skall jämväl sökandens rätt till märket styrkas.

Förnyelse skall — — — — — omförmälda intyg.

Finner registreringsmyndigheten — — — — — i 5 §.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, men äger ej tillämpning å ansökan om registrering eller å ansökan om förnyelse av registrering, som inkommit till registreringsmyndigheten före lagens ikraftträdande.

Bilaga B.

Till Konungen.

I det betänkande med förslag till ny patentlag, som patentlagstiftningskommittén avgav den 13 juni 1919, redogjorde kommittén för nödvändigheten att bereda patent- och registreringsverket ökade inkomster. Kommittén påpekade därvid, hurusom det ekonomiska resultatet av verksamheten å ämbetsverkets avdelning för patent, mönster och varumärken, som år 1917 gav ett överskott av 9,534 kronor 39 öre, under år 1918 — det sista år, för vilket vid avgivande av kommitténs betänkande avslutade räkenskaper förelägo — visade ett underskott av icke mindre än 154,690 kronor 30 öre, vilket i främsta rummet berodde på ökningen av det till befattningshavarna i ämbetsverket utgående dyrtidstillägget. Kommittén framhöll vanskligheten av att med någon större grad av sannolikhet för framtiden beräkna, huru inkomsterna för nämnda avdelning komme att ställa sig, detta med hänsyn särskilt till ovissheten angående den blivande prisnivån och storleken av de avlöningar, som vid en sannolikt nära förestående löne reglering kunde bliva fastställda. Säkert ansåg kommittén emellertid vara, att förhållandena icke komme att ändra sig så, att icke fortfarande, om avgifterna förbleve oförändrade, en ej oväsentlig brist skulle uppstå. I betraktande vore därvid att taga, att ämbetsverkets inflyttning i dess nya lokaler komme att föranleda en avsevärd ökning av flera utgiftsposter, såsom belysning, värme, vakthållning, städning, varförutom de årliga utgifterna för pensionering av ämbetsverkets befattningshavare, som för det dåvarande med endast två pensionerade f. d. befattningshavare belöpte sig till 1,840 kronor, vid slutet av 1920-talet, kunde, vad ifrågakommande avdelning anginge, beräknas till omkring 40,000 kronor. De medel, som funnits reserverade, ävensom nettobehållningen av ämbetsverkets fasta egendom torde komma att till större delen tagas i anspråk för den nya byggnadens uppförande och inredning. Det vore då av nöden, att medel på nytt samlades till möjliggörande av framtida utvidgningar. Ehuru till följd av kraftigt ökade inkomster å bolagsavdelningen under kristiden ämbetsverkets verksamhet i sin helhet under de senaste åren lämnat överskott — detta överskott utgjorde för år 1917 533,366 kronor 7 öre och för år 1918 527,083 kronor 42 öre, — gäve enligt kommitténs förmenande vad sålunda anförts otvetydigt vid handen, att en höjning av patentavgifterna vore av omständigheterna påkallad. Även ur andra synpunkter än patentmyndighetens ekonomi framstode en sådan åtgärd såsom fullt berättigad. De gällande avgifterna för patent i Sverige vore nämligen lägre än i flera andra

Patentlagstiftningskommittén

med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

länder, och det kunde enligt kommitténs förmenande icke råda något tvivel därom, att penningvärdet för framtiden komme att hålla sig betydligt lägre än vid tidpunkten för dessa avgifters fastställande.

I enlighet med den uppfattning, varåt kommittén sålunda gav uttryck, intog kommittén i sitt förslag till ny patentlag stadganden, innebärande dels ansökningsavgiftens höjning från 20 till 35 kronor dels ock införandet av en ny avgift för patents utfärdande, avsedd att betäcka kostnaden för patentskriftens tryckning, av 40 kronor dels slutligen sådan höjning av årsavgifterna, att summan av dessa för en 15-årig skyddstid bleve 2,200 kronor i stället för förut 725 kronor, varvid emellertid med bibehållande av avgiftsfriheten för det första patentåret den i patentår indelade skyddstiden skulle börja att löpa först efter det uppbudskungörelsen utfärdats. Ifrågavarande stadganden ansåg kommittén sig icke kunna föreslå tillämpade på patent, som vid lagens ikraftträdande redan meddelats eller sökts, varför de nya stadgandena komme att medföra en successivt stegrad men i början endast obetydlig inkomstökning för patentmyndigheten. Med hänsyn därtill och då det kunde komma att förflyta flera år, innan en på kommitténs förslag byggd ny patentlag trädde i kraft, ansåg kommittén sig till säkerställande av patentmyndighetens ekonomi böra föreslå, att oberoende av revisionsarbetet i övrigt snarast möjligt en ändring av patentlagstiftningen vidtoges till undanröjande av de missförhållanden, som avgifternas otillräcklighet innebure. Kommittén framlade i sådant syfte ett förslag till lag om ändrad lydelse av vissa paragrafer i 1884 års patentförordning, enligt vilket — med tillämpning av nyss angivna princip i fråga om patent, som meddelats eller sökts före lagändringens ikraftträdande — skulle erläggas höjda ansöknings- och årsavgifter samt dessutom en särskild avgift för patents utfärdande. Alla avgifter voro i detta förslag av anförda skäl satta lägre än i kommitténs förslag till ny patentlag.

Över nämnda förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i patentförordningen inhämtade Eders Kungl. Maj:t yttranden från myndigheter och korporationer. Därvid inkommo från en del håll yttranden, i vilka uttalades betänkligheter mot en så stark ökning av avgifterna som den, kommittén föreslagit, i det man befarade en hämmande verkan därav på uppfinnareverksamheten inom landet. Från patent- och registreringsverkets sida gjordes däremot gällande, att det med hänsyn till ämbetsverkets ekonomiska ställning, som erfarenheterna under år 1919 visat vara ännu sämre än vad kommitténs betänkande gäve vid handen, vore av nöden, att omedelbart högre avgifter bleve gällande än vad enligt kommitténs berörda förslag skulle bliva fallet. Ämbetsverket hemställde därför, att vid den provisoriska lagändringen årsavgifterna måtte bestämmas till de belopp, kommittén upptagit i förslaget till ny patentlag, samt ansökningsavgiften och utfärdningsavgiften sättas vardera till 50 kronor, således högre till och med än i sistnämnda förslag. Vad patent- och registreringsverket sålunda föreslog vann Eders Kungl. Maj:ts gillande, och förslag till lag om ändring av patentförordningen i enlighet därmed blev förelagt riksdagen. Sedan förslaget blivit av riksdagen godkänt, utfärdades den 23 april 1920 den sålunda antagna lagen, varigenom de höjda avgifterna blivit gällande för patent, sökta efter lagens ikraftträdande den 1 juli 1920.

Under den tid, som förflutit, från det kommitténs i det föregående omnämnda betänkande avgavs, har patent- och registreringsverkets ekonomiska ställning undergått en kraftig fortgående försämring. Utgifterna hava stegrats avsevärt beroende framförallt på väsentligt höjda dyrtidstillägg åt befattningshavarna inom ämbetsverket samt ökade kost-

nader för kungörelser och publikationer. Samtidigt hava inkomsterna å bolagsavdelningen nedgått betydligt.

Under år 1919 gav ämbetsverkets verksamhet nedanstående ekonomiska resultat. Fördelningen av de för ämbetsverket gemensamma utgifterna mellan avdelningen för patent, mönster och varumärken, den s. k. patentavdelningen, å ena, samt bolagsavdelningen, å andra sidan, har verkställts enligt de grunder, som förr, då en sådan uppdelning gjordes i räkenskaperna, därvid voro gällande.

	Patentavd.	Bolagsavd.	Hela ämbetsv.
<i>Utgifter.</i>			
Avlöningar, arvoden och vikariatsersättningar med dyrtidstillägg jämte pensionsavgifter ...	762,445: 09	196,052: 95	958,498: 04
Renskrivning, skrivmaterialier och postavgifter	15,759: 55	8,594: 66	24,354: 21
Bränsle, lyse, renhållning och städning, inventariers anskaffande och underhåll	34,609: 33	16,243: 88	50,853: 21
Hyra i fastigheten Birgerjarlgatan 7	16,725: —	5,575: —	22,300: —
Hyror i andra fastigheter	10,336: 26	6,320: 41	16,656: 67
Böcker och bindningskostnader, kungörelser och publikationer	103,304: 82	34,799: 75	138,104: 57
Anslag till Industritidn. Norden	5,000: —		5,000: —
Bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern	1,924: 31		1,924: 31
Pensioner med dyrtidstillägg (med avdrag av ersättning från pensionsfonden)	1,784: 80		1,784: 80
Summa	951,889: 16	267,586: 65	1,219,475: 81
<i>Inkomster.</i>			
Avgifter för patentansökningar	122,560: —		122,560: —
Årsavgifter för patent	366,195: —		366,195: —
Avgifter vid sökandet av varumärkesregistrering (med avdrag av återställda avgifter) ...	60,141: 99		60,141: 99
Avgifter för förnyelse av varumärkesregistrering	7,130: —		7,130: —
Avgifter vid sökandet av mönsterregistrering...	530: —		530: —
Registreringsavgifter för Aktiebolag (med avdrag av återställda avgifter).....		510,029: 06	510,029: 06
Försälda publikationer	4,275: 12	760: 82	5,035: 94
Expeditionslösen	8,936: 75	19,395: 30	28,332: 05
Nettovinst av fastigheten (inberäknat egen hyra)	17,033: 06	5,677: 69	22,710: 75
Summa	586,801: 92	535,862: 87	1,122,664: 79

Brist uppstod således å ämbetsverkets verksamhet under år 1919, utgörande för patentavdelningens vidkommande 365,087 kronor 24 öre och å verksamheten i dess helhet 96,811 kronor 2 öre.

För innevarande år framgår ställningen av nedanstående tablå, i vilken beloppen för hela året, där ej särskild anledning till annan uppskattning förelegat, satts en tredjedel högre än siffrorna för de gångna nio månaderna.

	Exakta siffror jan.—sept. 1920			Beräknade avrundade siffror jan.—dec. 1920		
	Patentavd.	Bolagsavd.	Hela ämbetsv.	Patentavd.	Bolagsavd.	Hela ämbetsv.
<i>Utgifter.</i>						
Avlöningar, arvoden och vikariatser-sättningar jämte pensionsavgifter...	375,804: 20	112,264: 23	} 913,860: 63	483,423: —	147,974: —	} 1,237,189: —
Retroaktivt dyrtidstillägg	28,891: 19	4,757: 29		28,891: —	4,757: —	
Dyrtidstillägg	313,912: 24	78,231: 68		460,912: —	111,232: —	
Renskrivn., skrivmaterialier och post-avgifter	19,609: 91	8,785: 22	28,395: 13	26,146: —	11,714: —	37,860: —
Bränsle, lyse, renhållning och städ-ning, inventariers anskaffande och underhåll	26,239: 02	9,297: 31	35,536: 33	34,985: —	12,396: —	47,381: —
Hyra i fastigheten Birgerjarlsgat. 7...	12,543: 75	4,181: 25	16,725: —	16,725: —	5,575: —	22,300: —
Hyra i andra fastigheter	10,826: 32	5,858: 77	16,685: 09	15,141: —	8,047: —	23,188: —
Böcker och bindningskostnader, kun-görelser och publikationer.....	139,649: 80	59,324: 20	198,974: —	200,000: —	85,000: —	285,000: —
Anslag till Industritidningen Norden	7,500: —	—	7,500: —	10,000: —	—	10,000: —
Bidrag till patentunionens internatio-nella byrå i Bern	1,983: 13	—	1,983: 13	1,983: —	—	1,983: —
Pensioner med dyrtidstillägg	2,368: 40	—	2,368: 40	3,265: —	—	3,265: —
	939,827: 96	282,699: 95	1,222,027: 91	1,281,471: —	886,095: —	1,668,166: —
<i>Inkomster.</i>						
Avgifter för patentansökningar	123,150: —		123,150: —	182,000: —		182,000: —
Årsavgifter för patent	272,195: —		272,195: —	362,925: —		362,925: —
Avgifter vid sökandet av varumärkes-registrering (med avdrag av åter-ställda avgifter)	50,880: —		50,880: —	67,840: —		67,840: —
Avgifter för förnyelse av varumärkes-registrering	5,590: —		5,590: —	7,450: —		7,450: —
Avgifter vid sökandet av monsterre-gistrering	330: —		330: —	440: —		440: —
Registreringsavgifter för aktiebolag (med avdrag av återställda avgifter)		316,141: 40	316,141: 40		421,522: —	421,522: —
Försålda publikationer				5,000: —	800: —	5,800: —
Expeditionslösen	15,713: —	7,507: 75	23,220: 75	20,951: —	10,010: —	30,961: —
Nettovinst av fastigh. (inber. egen hyra)	15,063: 92	5,021: 31	20,085: 23	15,064: —	5,021: —	20,085: —
	482,921: 92	328,670: 46	811,592: 38	661,670: —	437,853: —	1,099,023: —

Verksamheten under året skulle sålunda komma att uppvisa en brist för patentavdelningen å c:a 620,000 kronor och för ämbetsverket i dess helhet å c:a 570,000 kronor.

Ställningen vid innevarande års slut, sedan lösesumman för statens förvärv av patent- och registreringsverkets fastighet vid Birgerjarlsgatan, 1,000,000 kronor, blivit överförda till ämbetsverkets reservationer, skulle med nämnda beräkningar, därest under året icke några ytterligare utgifter komma att göras för nybyggnaden eller dess inredning, utvisa en behållning av 711,726 kronor. Av anslagen till patent- och registreringsverkets nybyggnad och till anskaffande av möbler m. m., vilka anslag belasta ämbetsverkets reservationer, återstå för närvarande odisponerade 1,020,211 kronor.

För kommande år äro ytterligare ökade utgifter att påräkna. Inflyttningen i ämbetsverkets nya lokaler kommer att, såsom kommittén redan i annat sammanhang påpekat, medföra en stegring av flera utgiftsposter. Att dyrtidstilläggen skulle komma att nedgå under de belopp, till vilka de blivit höjda för senare hälften av innevarande år, torde vara uteslutet.

Det lär icke utan fog kunna antagas, att de nu gällande höjda patentavgifterna, vilka, ehuru deras verkan under den närmaste tiden är vanskelig att bedöma, för nästkommande år torde kunna beräknas öka inkomsterna å patentavdelningen med omkring 120,000 kronor, icke, sådana förhållandena numera blivit, komma att giva sådan inkomstökning, att verkets ekonomiska nödläge därigenom upphör.

I betraktande härav har patentlagstiftningskommittén, som för närvarande är sysselsatt med varumärkeslagens revision, ansett sig böra taga frågan om höjning av varumärkesavgifterna under särskild omprövning.

I sitt betänkande med förslag till förändrad organisation av patent- och registreringsverket m. m. den 18 december 1912 yttrade kommittén att, om också vid en reglering av de till ämbetsverket inflytande avgifterna hänsyn borde tagas till det ändamål, för vilket envar av dem närmast vore avsedd, ansåge kommittén någon giltig anledning icke finnas att uppdelade ämbetsverkets utgifter i olika kategorier att bestridas av olika slag av dess inkomster. Fast mera borde ämbetsverkets verksamhet betraktas såsom en enhetlig förvaltning av samtliga de angelägenheter, vilka det tillkomme ämbetsverket att handhava, och följaktligen de utgifter, som föranleddes av samma verksamhet, utan åtskillnad bestridas av de inkomster, som stode till ämbetsverkets förfogande. — Denna princip, som redan före kommitténs nämnda betänkande kommit till tillämpning, har sedermera blivit av statsmakterna ytterligare bekräftad.

Av det föregående framgår, att utgifterna å patentavdelningen, till vilken även hör handläggandet av varumärkesärendena, överstiga de å denna avdelning belöpande inkomsterna, liksom även att en betydande brist i ämbetsverkets medelsförvaltning i dess helhet under de närmaste åren är att vänta. Även om vid en beräkning av utgifterna särskilt för varumärkesregistreringen, vilken beräkning är ännu svårare att noggrant verkställa än en fördelning av utgifterna mellan patent- och bolagsavdelningarna, skulle visa sig, att med ett såsom sannolikt beräknat antal registreringar per år utgifterna skulle kunna täckas av de för samma registrering inflytande avgifter, anser kommittén detta förhållande icke böra tillmätas någon avgörande betydelse för bedömandet av föreliggande spörsmål.

Utom det att handläggningen av varumärkesärendena tillhör den s. k. patentavdelningen, å vilken brist är konstaterad, håller kommittén före, att i främsta rummet hän-

syn bör tagas till ämbetsverkets ekonomiska ställning i dess helhet. Ämbetsverkets samtliga inkomster, de må härleda sig från den ena eller andra verksamhetsgrenen, äro avsedda att täcka den totala utgiftssumman. Därest inkomsterna visa sig otillräckliga för berörda ändamål, bör givetvis efterses, huruvida en höjning av avgifterna inom den ena eller den andra gruppen är berättigad. Såsom förut nämnts, har en avsevärd ökning av patentavgifterna från och med den 1 juli innevarande år trätt i kraft. Vad varumärkesavgifterna angår, utgå dessa med samma belopp, som fastställdes i vår nu gällande varumärkeslag av den 5 juli 1884. Den genomgripande förändring av penningvärdet, som sedan dess ägt rum, torde enbart göra en förhöjning av dessa avgifter fullt berättigad. För övrigt vill kommittén framhålla, hurusom med den utveckling av näringslivet, som under ifrågavarande tid försiggått, varumärkena erhållit en allt större betydelse och följaktligen värdet för näringsidkarna av möjligheten att genom registrering förvärva utslutanderätt till märke blivit, särskilt efter ordmärkesskyddets införande, större. Kunde mot en ökning av patentavgifterna betänkligheter göras gällande av omsorg om mindre bemedlade uppfinnare och med hänsyn till möjligheten av en hämmande verkan på uppfinnareverksamheten inom landet, kunna mot en ökning av varumärkesavgifterna ej införas några betänkligheter av motsvarande art.

Vid nu nämnda förhållanden anser kommittén, att, oberoende av varumärkeslagens revision i övrigt, en höjning av varumärkesavgifterna är fullt befogad; och då hänsynen till patent- och registreringsverkets ekonomi kräver ett snart ingripande, har kommittén velat i så god tid göra framställning i berörda syfte, att proposition om erforderliga lagändringar skall kunna avlätas till nästkommande års riksdag. Att en höjning av varumärkesavgifterna skulle kunna helt betrygga ämbetsverkets ekonomiska ställning är utslutet. Huruvida även en höjning av andra till ämbetsverket inflytande avgifter lämpligen bör ske, därom tillkommer det icke kommittén att yttra sig.

Vad angår storleken av avgifterna för varumärkesregistrering utomlands, äro desamma, även om man använder de normala, före världskriget gällande jämförelsetalen mellan myntslagen, mångenstädes lika låga som eller lägre än för närvarande hos oss. I flera länder har emellertid, sedan prisnivån blivit en helt annan, vidtagits en höjning av avgifterna. Sålunda har i Tyskland under innevarande år en lag trätt i kraft, genom vilken fastställts en avgift av 100 mark för varje 10-årsperiod, en varumärkesregistrering skall gälla; avgiften, vilken skall vidfogas ansökningen, återbetalas ej, därest denna icke leder till registrering. Förut skulle vid ansökning om registrering erläggas en avgift av 30 mark, varav i nyssnämnda fall 10 mark återbetalades, och avgiften för förnyelse av registrering var 10 mark. I Frankrike, där varje registrerings giltighetstid är 15 år, har avgiften för varje sådan period, som förr varit oföränderligt 8 francs, med ett visst tvång att vid långa varuförteckningar ingiva flera ansökningar, genom en detta år utfärdad lag bestämts till 25 francs med tillägg av 10 francs för varje varuklass, som registreringen skall omfatta, dock tillsammans högst 125 francs; huruvida någon återbetalningsskyldighet kan ifrågakomma, framgår ej av lagen, och det är i varje fall av föga praktisk betydelse, vad som gäller i sådant avseende, enär en ansökning ej kan tillbakavisas annat än på grund av rent formella brister. Den norska varumärkeslagen av år 1910 bestämde, att vid ansökning om registrering skulle erläggas 20 kronor med tillägg — som eventuellt återbetalades — av 10 kronor för varje varuklass, registreringen skulle avse, samt att för förnyelse av registrering avgiften skulle vara 10 kronor

för varje varuklass. Genom en lag, som utfärdades år 1919, har avgiftsbeloppet för en ursprunglig registrering höjts med 20 kronor och för förnyelse av registrering med 10 kronor, i båda fallen utan avseende å antalet varuklasser; för ansökningar, som icke leda till registrering, blir avgiften enligt den nya lagen — på grund av återbetalning — såsom förut 20 kronor. I Finland har, enligt vad kommittén inhämtat, registreringsmyndigheten hos regeringen hemställt, att till den under innevarande höst sammanträdande riksdagen proposition måtte avlätas angående höjning av avgiften för en ursprunglig varumärkesregistrering från 25 till 100 mark och av avgiften för förnyad registrering från 10 till 50 mark.

Kommittén har tänkt sig möjligheten att i en ny varumärkeslag tillämpa ett sådant system med varuklasser, enligt vilket avgifternas storlek beror av det antal sådana klasser, vari registrering sökes, i likhet med vad fallet är i Norge, Frankrike, England, Portugal m. fl. länder. I detta avseende har kommittén dock ännu ej intagit bestämd ståndpunkt. Det förslag till avgiftsökning, kommittén nu går att framlägga, är därför icke byggt på någon systemändring i antydd riktning; att dess antagande emellertid icke försvårar en eventuell övergång till ett sådant system, som nyss angivits, anser sig kommittén böra i detta sammanhang påpeka.

Vid övervägande av den föreliggande frågan har kommittén särskilt funnit ett stort missförhållande för närvarande vara för handen därutinnan, att den avgift, som enligt gällande rätt skall åtfölja ansökningen om registrering, på grund av att den i lagen betecknas såsom en avgift för registreringen och dess kungörande, måste helt och hållet återbetalas, därest ansökningen ej leder till registrering. Av en ansökning, som tillbakavisas, har registreringsmyndigheten således icke någon som helst inkomst såsom vederlag för det arbete, särskilt med granskning ifråga om överensstämmelse med förut registrerade märken, som för ansökningens avgörande måste utföras. Vid en jämförelse med förhållandena i utlandet finner man, att dessa härutinnan i allmänhet, åtminstone vad angår sådana länder, där granskning med hänsyn till kollisionshinder företages, äro ordnade på annat sätt än hos oss, i det antingen såsom i Tyskland vid ansökningen skall fogas en avgift, som, ehuru den gäller såsom registreringsavgift, icke återbetalas, därest registreringen uteblir, eller såsom i Norge ansökningen skall åtföljas av en avgift, varav en del återbetalas, såvida ansökningen ej leder till registrering, eller såsom i England särskild av ansökningens öde oberoende ansökningsavgift skall erläggas vid ansökningens ingivande och särskild registreringsavgift i samband med registreringen beviljande. Kommittén, som icke kan finna några skäl att i en ny varumärkeslag bibehålla den nuvarande avgiftsfriheten för ansökningar, vilka icke leda till registrering, anser ändring därutinnan lämpligast höra ske på sådant sätt, att, på samma gång en avgift för registrering bibehålles, en särskild ansökningsavgift införes.

Kommittén har vidare funnit det vara oegentligt, att i gällande varumärkeslag avgiften för förnyad registrering är satt till endast en bråkdel av den ursprungliga avgiften, då denna endast avser registreringen och dess kungörande och kungörelse skall utfärdas även om förnyad registrering. I överensstämmelse med vad som gäller i flertalet främmande länders varumärkeslagstiftning anser kommittén avgiften för förnyad registrering böra vara densamma som avgiften för en ursprunglig registrering, och bör dessutom enligt kommitténs förmenande även för ansökningar om förnyad registrering införas en särskild ansökningsavgift. Mot en avgiftsreglering på sådan grund kunna enligt kom-

mittens åsikt några betänkligheter icke förefinnas, särskilt i betraktande av att skyddet för ett märke växer i värde med den tid, varunder märket använts, ur vilken synpunkt det till och med skulle kunna ifrågasättas att bestämma högre avgift för förnyad registrering än för en ursprunglig.

Med den uppfattning, som sålunda i det föregående kommit till uttryck, får kommittén härmed framlägga förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884, enligt vidfogade bilaga. Ansökningsavgiften är däri upptagen till 50 kronor, då ansökning om registrering första gången göres, och 10 kronor vid förnyelseansökning, samt registreringsavgiften i båda fallen till 50 kronor.

Om varumärkesregistreringen blir anlitad i samma omfattning som hittills, beräknar kommittén, att detta förslags antagande kommer att medföra en årlig inkomstökning av omkring 160,000 kronor.

Då giltig anledning enligt kommitténs mening saknas att låta den tid, varunder de lägre avgifterna skola tillämpas, bliva längre än absolut är nödvändigt, har kommittén föreslagit, att lagen skall träda i kraft genast efter det densamma blivit publicerad i Svensk författningssamling. I fråga om lagens tillämpning anser kommittén undantag endast böra göras för ansökningar om registrering eller om förnyad registrering, som gjorts före ikraftträdandet. Följaktligen skall enligt förslaget varje förnyelseansökning, som inkommit efter nämnda tidpunkt, vara underkastad de nya bestämmelserna, oberoende däraf, att den ursprungliga registreringen skett därförut. Denna är nämligen beviljad endast för den tid, för vilken den i lag stadgade avgiften blivit en gång för alla erlagd; för förlängning av denna tid kräves en helt ny, självständig ansökning. Den avgiftsskyldighet, som är förenad med en dylik ansökning, skiljer sig väsentligt från skyldigheten att erlagga årsavgifter för ett patent. Vid dettas meddelande tillförsäkras nämligen patenthavaren skydd för hela den tid sådant skydd kan åtnjutas, under förutsättning att han årligen till patentmyndigheten behörigen inbetalar de avgifter, som i sådant hänseende äro i lag stadgade.

På grund av vad sålunda anförts får kommittén i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte till nästkommande års riksdag avlåta proposition å sådan ändring i varumärkeslagen, som förut angivits.

Stockholm den 16 oktober 1920.

Underdånigst

E. O. J. Björklund.

Per Anderson.

John Edberg.

A. Grumme.

Axel Hasselrot.

Seth Karlson.

Tord Magnuson.

Förslag till lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen
den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

Härigenom förordnas, att 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken skola erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Den, som — — — — — dessa varuslag.

Med ansökan skola följa:

avbildning av märket på fast papper i tre exemplar om högst tio centimeters höjd och femton centimeters bredd;

två till märkets tryckning tjänliga stampar (klichéer) av samma storlek som avbildningarna;

femtio kronor i ansökningsavgift samt

femtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken avgift återbetalas, därest ansökan ej leder till registrering.

Är fråga — — — — — till registreringsmyndigheten.

Har ansökan — — — — — av varumärket.

9 §.

Skyddet för — — — — — sista förnyelsen.

Vill någon låta förnya registrering ingive eller insända, på sätt i 3 § sägs, skriftlig ansökan därom och bifoge i ett exemplar sådan avbildning, som där föreskrives, jämte tio kronor i ansökningsavgift och femtio kronor i avgift för den förnyade registreringen och dess kungörande, vilken sistnämnda avgift återbetalas, därest ansökningen ej bifalles. Har märket varit registrerat för annan än den, som begär förnyelsen, skall jämväl sökandens rätt till märket styrkas.

Förnyelse skall — — — — — omförmälda intyg.

Finner registreringsmyndigheten — — — — — i 5 §.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, men äger ej tillämpning å ansökning om registrering eller å ansökning om förnyelse av registrering, som inkommit till registreringsmyndigheten före lagens ikraftträdande.

---

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd torsdagen
den 20 januari 1921.*

Närvarande:

Justitierådet BERGLÖF, Regeringsrådet ERNBERG, Justitieråden MOLIN,
APPELBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 7 januari 1921, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av chefen för justitiedepartementets lagavdelning, hovrättsrådet Gustaf Grefberg.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet
Erik Ölander.

---

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 21 januari 1921.*

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Ekeberg anmälde efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet lagrådets den 20 innevarande januari avgivna utlåtande över det den 7 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 3 och 9 §§ i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken*; och hemställde föredraganden, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning och vari en mindre redaktionell jämkning vidtagits, måtte, jämlikt § 87 regeeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Adil Wifvesson.
